

Şirinlik Muskası

İçeriği Yazan: [Naile DUMAN](#) [1] Zaman: Pzt, 01/09/2008 - 06:00

Yazar: Naile DUMAN

<?xml:namespace prefix = o />

Ben iddia ediyorum ki ne zaman “şirinlik muskası” kıvamına geldiniz, o vakit şansınız dönmeye başlar; bayanlar. Nasıl mı? Vallahi nasılinı sormayın; etrafınızda örnekleri mevcut, gözünüze kestirin birkaç tanesini, gözlem tekniğini kullanarak iyice irdeleyin. Öyle yüzeysel değil, canım. İçlerine kadar girin... Mesela; ilk olarak, ağızlarına koca bir gülücüğü takıp akşama kadar gülücüklü yüzlerini hiç bozmadan nasıl muhafaza ettiklerini veya “poh poh” kelimelerini yan yana ustalıkla getirip farklı statülerdeki insanlar için aynı ustalıkla nasıl kullandıklarını... Bu iki teknik kapılırsa, sanırım, şirinlik muskası olmak yolunda önemli bir adım atılmış olur. Vallahi, insanın yazarken aklına getirmesi ne kadar zor; bir daha aklımda olsun, bu tür bir konuda yazı yazmaya karar verirsem, kendimi dışarı atıp örneğini bizzat gözüme kestirip ona baka baka yazacağım. Neyse, birazcık daha silkeleyeyim bakayım, neler çıkacak hafızamda kalanlardan... Evet, “her kadın bakımlı olmayı başarır ve her bakımlı kadın da illaki güzeldir” mantığı düzdür ve bunu herkes bilir; ancak, şirinlik muskası olmayı başaranlar, bu konuda moda üstatlarını dahi aşmışlardır. En bakımlı ve en güzel kadınlar, “şirinlik muskası” olmayı başarmış olanlarımızdır. O yüzden ki kendiniz için boşuna “çok güzelim”, “çok bakımlıyım” demeyin; hele hele işi abartıp “ayyy ne şirinim”, “harikayım” gibilerinden abartılı tanımlamaları asla ve asla kullanmayın. Şirinlik muskalarına ayıp olur, haklarını yemeyin gariplerin... Unutmayın; siz “şirinlik muskası” değilsiniz, isterseniz de olamazsınız; hem olmayı da hiç istemediniz aslında...

Canlarım benim, ponpon kızların büyümüş halleri... O püsküllü topak şeyleri ellerinden hiç indirmeden, ritimli bir müzik eşliğinde hoplaya zıplaya hayatı yaşamak ne eğlencelidir, kim bilir! Yüzün tam ortasında kocaman bir gülücükle, üstelik... Ne sevimli... Nerede görseniz bu sevimli yaratıkları; durup öylece seyredesiniz, yanlarına yaklaşıp bir yanak, bir imza alarsınız gelir... Her türlü şeyi yaparlar; ama ölene kadar hep günahsızdırlar. Ne şanslılar... Şirinlik muskasının muskasındadır keramet, sanırım. Yaptıkları her kötü şey, bulaştıkları kötü iş, kötü yaşanmışlıklar; bir süre sonra unutulur. Öyle böyle değil, düşünün, toplum unutulur. Hatta toplum, bu unutma işini bir abartır ki sormayın. Bir bakmışsınız, şirinlik muskası, evimizin kızı oluvermiş. Baş köşeye resmini koymuşuz, bekâr oğlumuz için gelin adayı olarak görmeye başlamışız, “ahhh” lar çekip “uzanıversem de dokunsam, dokunursem de alıp yanıma getirsem” türünden ulaşılmaz haline getirmişiz.

Şirinlik muskası olmak ya da olmamak; işte bütün mesele bu...

Çünkü açılmayan kapıları açmanın, iyi yerlerdeki insanlarla bağlantı kurmanın; bu bağlantıları kullanarak bir şey olabilmenin yolu -ki hiçbir şeyken- ancak ve ancak şirinlik muskası olursanız mümkün. Hadi oradan, demeyin. Azıcık dürüst ve gerçekçi olmak, inanın sizden bir şey kaybettirmez. Hiç mi yok etrafınızda, hiç mi denk gelmediniz? Çalıştığınız işyerinde sizden daha iyi değildi; ama kim terfi etti? Şirinlik muskası... Siz daha iyi keman çalıyordunuz; ama kimi aldılar gruba? Şirinlik muskasını... Siz daha iyi yazıyordunuz; ama bir türlü yer bulamadınız kendinize ortamlarda, kim buldu? Şirinlik muskası... Siz daha iyiydiniz; ama kimse sizi iyi olarak bilmedi, sadece kimdi iyi olan? Şirinlik muskası... Siz daha güzeldiniz, siz daha zekiydiniz, siz daha yetenekliydiniz, siz daha aktiftiniz, siz daha çalışkandınız, siz, siz, siz; ama “ille de şirinlik muskası” diyenlere takıldı ayağınız hep. Sonra bu şirinlik muskalarını sağda solda, orada burada görmeye başladınız; öyle değil mi? Niye şaşırdınız?! Onların tüm çabası bunun için değil miydi? Bakın, başardılar. O gülücükle neleri hallettiler, siz çırpınıp dururken? O gülücükle -siz aşmaya çalışırken- hangi engelleri saniyelerle katettiler? O gülücükle, hangi sert adamları melek yaptılar; siz derdinizi anlatmaya çalışırken? Hiç düşündünüz mü? Düşünmeyin, boş verin... Ben de düşündüğümden yazmadım bu yazıyı zaten. Umursadığımı sanacaklar... Ha, bir de sanarak geçirirler hayatlarını hep. Mükemmel olduklarını sanarak... Bırakın düşünmeyi, umursamıyorum bile onları... Hayatta en çok güldüklerim, şirinlik muskaları... Bazıları da ellerine yüzlerine bulaştırmıyor mu, sormayın... İzleyin, gözünüze kestirip izleyin, çok eğlenceli. “Ben de olurum, yolumu bulurum” diyorsanız, size kolay gelsin. Başta da

dediğim gibi, bir örnek seçin kendinize; izleyin, eğlenin, izleyin, eğlenin... Bir de bakmışsınız, sizi izlerken eğleniyor birileri...

iletisim@politikadergisi.com [2]

Bu yazı; Politika Dergisi, Sayı 7'de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile orijinal sayıyı indirmenizi öneririz. Sayı 7'yi indirmek için [buraya tıklayınız](#). [3]

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (25/04/2024 - 02:02 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/sirinlik-muskasi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/naile-duman>

[2] <mailto:naile.duman@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD7.zip>

[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>